

Μόλις ἐφώνηξα «Ἐτοιμαστῆτε!»
καὶ ἕνας μαῦρος ἴσκιος πλησιάζει,
κι' ἀκούεται κραυγή: «Σκυλιὰ σταθῆτε!»
καὶ πέφτουνε τὰ βόλια σὰν χαλάζι.

Εἴμαστε ἄγιοι ἡμεῖς, αὐτοὶ κοπάδι,
ἀλλ' εἴμαστε καὶ ἀποφασισμένοι
νὰ καταiboῦμε ὅλοι μας ἔς τὸν Ἄδη,
μὲ τῆ ζῶη^μ μας ἀκριβὰ δοσμένη.

Δυὸ τρεῖς φοραῖς ἀπλόνου τὰ κοντάρια
καὶ ἔς τὰ πλευρὰ τοῦ πλοίου σκαρφαλόνου,
δυὸ τρεῖς φοραῖς οἱ ναῦταις σὰν λιοντάρια,
κάτω ἔς τὰ κύματα τοὺς χαντακόνου.

ἄφνω βοή ἀκούστηκε ἔς τὴν κτίσι,
καὶ τὰ σκοτάδια γύρω ἀντηχοῦνε,
ἤλθε, θαρρεῖς, ἡ τελευταία κρίσι,
κ' οἱ ἄγγελοι τῆς σάλπιγγες βαροῦνε.

Ἄγριο φῶς τὰ πέλαγα φωτίζει,
καὶ γλήγορο ἔς τὰ κύματα γλυστράει,
ἀνεμοστρίφουλο μὲ μιὰ ξεσπᾶει,
καὶ κλαίει ἔς τὰ κατάρτια καὶ σφυρίζει.

Παγώσαμε! σὰν ἄγγελος θανάτου,
μὲ τῆ ρομφαία του ξεσπαθωμένη,
πλοῖο κοντὰ μας ξυριστὰ διαβαίνει
μὲ χίλιαις μύριας φλόγες ἔς τὰ σχοινιά του.

Σὰν ἀστραπὴ ἐπέρασε κι' ἐγάθη!
γαλήνη καὶ σκοτάδι βασιλεύει.
Ψυχὴ ἀπ' τοὺς κορσάχους δὲν σαλεύει,
τοὺς βούλιαξε ἔς τῆς θάλασσας τὰ βῆθη.

Σὰν ἀστραπὴ ἐπέρασε ἔμπροστά μου,
μὰ φωτερὴ σὰν ἀστραπὴ θὰ μένη
ἢ ὄψι τοῦ πλοιάρχου χραγαμένη
βαθειά, ἐνόσφ ζω, μέσ' ἔς τὴν καρδιά μου.

Τὸν εἶδα μέσα ἔς τὴν ἀνεμοζάλη,
ψηλὰ κρατοῦσε τῶμορφο κεφάλι,
κ' ἐσκόρπιζε ἀγέρας ἄνω κάτω
τὰ μαῦρα σὰν τὸν κόρακα μαλλιά του.

Κατὰχλωμος, μὲ σταυρωμένα χέρια
μὲ τὸ ψηλό, περήφανο κορμί του,
τὰ μάτια του, συννεφιασμέν' ἀστέρια,
χαμόγελο καὶ πίκρα ἢ μορφή του.

Μ' ἐκύταξε, καὶ ἡ ματιὰ του ἐκείνη
μοῦ σάλεψε ἀλλόκοτα τὰ στήθεια.
Ὅ,τι κι' ἂν ἦνε, φάντασμα, ἀλήθεια,
αἰώνια τοῦ χρωστῶ εὐγνωμοσύνη.

ΑΡΙΣΤΟΜΕΝΗΣ ΠΡΟΒΕΛΕΓΙΟΣ

ΚΑΛΛΙΕΡΓΕΙΑ ΟΠΩΡΟΦΟΡΩΝ ΔΕΝΔΡΩΝ

Ἀπὸ τινος χρόνου ἐν Ἀγγλίᾳ ἤρξατο νέα καλλιέργεια ὀπωροφόρων δένδρων. Καλλιεργοῦνται τὰ δένδρα ἐν γάστραις καὶ ἐν Σινικοῖς ἀγγείοις, οὐ μόνον δὲ θαυμασιῶς ἐπιτυγχάνουσιν ἀλλὰ καὶ παράγουσιν ὠραισιότατους καὶ ἐξαιρετικούς καρπούς. Θεραπεύονται οὕτω ῥοδακινεαί, βερυκοκέαι, κερσέαι ὕψους μόλις πεντήκοντα ὑφεκατομέτρων, τῶν ὁποίων δρέπονται οἱ καρποὶ δι' αὐτῶν τῶν χειλέων. Τὸ δένδρον τίθεται ἐν δωματίῳ, οὕτως ὥστε ἀπολαμβάνει τις τὸ ἄρωμα τῶν ἀνθέων αὐτοῦ, καὶ μετὰ δύο μῆνας δρέπει εὐγευστοτάτους καρπούς. Ὁ κ. Θωμᾶς Ρίβερς ὁ πρῶτος τούτων εἰσηγητῆς πιστεύει, ὅτι τὰ τοιαῦτα δένδρα ἐν τῷ μέλλοντι θὰ καθιξῶσι σπουδαιοτάτην θέσιν ἐν τοῖς ἐπιδορπίοις. Τὸ δένδρον εἶνε τὸσον μικρὸν, καίτοι κατάφορον καρπῶν, ὥστε παρ' ἐκάστῳ συνδυατιμὸν δύναται νὰ τεθῆ ῥοδακινέα ἢ βερυκοκκέα ὕψους μόλις 25—30 ὑφεκατομέτρων καὶ φέρουσα κατ' ἐλάχιστον τρεῖς μέχρι πέντε ὀπώρας. Ἡ τοιαύτη προσφορά τῶν καρπῶν ἐπ' αὐτοῦ τοῦ δένδρου ἐνέχει βεβαιότατα πολλὴν χάριν. Πρὸς τούτοις ἕκαστος μετ' εὐχαριστήσεως θὰ παρατηρῆ ἐν τῷ οἴκῳ του ν' ἀναπτύσσωνται πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν του οἱ καρποὶ. Ἐκαστος δὲ εὐκόλως δύναται νὰ ἐπιτύχῃ τοιοῦτων νάνων δένδρων φυτεῶν ἐν γάστρᾳ ὀπωροφόρον τι δένδρον ἄφ' οὗ ἀφαιρέσῃ πρῶτον πάσας τὰς παχείας ρίζας. Πρὸς ἀνάπτυξιν αὐτῶν ἀρκοῦσιν αἱ λεπταὶ ρίζαι καὶ αἱ τρίχες. Ἐντὶς 18 μηνῶν δύναται τις νὰ ἐπιτύχῃ κληῖμα δίδον τέσσαρας μέχρι πέντε βοτρώων.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Τὰ ἀτμοκίνητα πλέουσι σήμερον μὲ ταχύτητα 18 μιλίων καθ' ἐκάστην ὥραν, ἥτις προσεχῶς θὰ αὐξηθῆ εἰς 20, τουτέστι θὰ φθάσῃ τὴν ταχύτητα σιδηροδρομικῆς ἀμαξοστοιχίας. Εὐνόητοι ἐπομένως εἶνε οἱ κίνδυνοι τῶν θαλασσίων συγκρούσεων. Ἀφοῦ δὲ πρὸς πρόληψιν τῶν συναντήσεων ἐπὶ τῶν σιδηροδρομικῶν γραμμῶν ἐπενόησαν ἰσχυρὰς τροχοπέδας, φυσικὸν ἦτο νὰ θελήσωσι νὰ ἐφαρμόσωσι τὰ προληπτικὰ ταῦτα μηχανήματα καὶ ἐπὶ τῶν πλοίων. Πρὸ τινῶν ἐτῶν εἶχε προταθῆ νὰ τοποθετήσωσι ἔνθεν καὶ ἔνθεν τοῦ σκάφους μεγάλα ἐπίπεδα, ἀπὸν κεκλιμένα κατὰ τὸν πλοῦν, θὰ ἠνοίγοντο καὶ θὰ ἀνεπτύσσοντο κατὰ τὴν στιγμήν τῆς ἀναστολῆς τῆς πορείας. Τὰ ἐπίπεδα ταῦτα θὰ ἀνθίσταντο εἰς τὴν πρόδον τοῦ πλοίου καὶ θὰ ἐξετέλουν ἐν τοῖς πλοίοις ὅ,τι αἱ τροχοπέδα ἐν ταῖς σιδηροδρομικαῖς ἀμαξοστοιχίαις. Ὁ ἀμερικανὸς Τζὼν Μακ Ἀδαμς ἐποποθέτησεν ἐσχάτως τοιοῦτον μηχανήμα ἐν τῷ πλοίῳ ἢ Πόλις τῆς Φλωρεντίας. Ὅπισθεν παρὰ τὸ πηδάλιον καὶ